

Sygn. akt III RC 151/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Renata Antkowiak

Protokolant: st.sekr.sądowy Karolina Klufczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2022r. w Brodnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej N. D. (1) zastąpionej przez matkę B. O.

przeciwko D. D.

o podwyższenie alimentów

1) podwyższa rentę alimentacyjną należną od pozwanego D. D. na rzecz małoletniej powódki N. D. (1) z kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie ustalonej w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Brodnicy dnia 28 czerwca 2018r., w sprawie III RC 20/18 do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki B. O. - z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat - poczynając od dnia 1 sierpnia 2022r.; przy czym termin płatności wyrównania alimentów za okres od 1 sierpnia 2022r. do 31 października 2022r. ustala na dzień 15 grudnia 2022r.,

2) oddała powództwo w pozostałym zakresie,

3) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, od uiszczenia których małoletnia powódka była zwolniona z mocy ustawy, przejmując je na rzecz Skarbu Państwa,

4) wyrokowi w punkcie 1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.

Sygn. akt III RC 151/21

UZASADNIENIE

B. O. działając w imieniu małoletniej córki N. D. (1) w dniu 9 września 2021r. wystąpiła do tut. Sądu z powództwem o podwyższenie alimentów należnych od pozwanego D. D.. W pozwie domagała się podwyższenia alimentów od

pozwanego na rzecz małoletniej córki N. z kwoty po 400 zł miesięcznie ustalonej w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Brodnicy dnia 28 czerwca 2018r., sygn. akt III RC 20/18 do kwoty po 900 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1.10.2021r.

Na rozprawie matka małoletniej powódki wносиła jak w pozwie, jednakże wskazała, że jest otwarta na zawarcie porozumienia z pozwanym i zgodziłaby się na podwyższenie alimentów na rzecz córki do kwoty 850 zł miesięcznie, natomiast na kolejnym terminie rozprawy wskazała, że zgodziłaby się na podwyższenie alimentów do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2021r. pod warunkiem, że pozwany w połowie ponosiłby koszty większych wydatków na zakup odzieży sezonowej czy Komunii św. dziecka.

Pozwany D. D. w odpowiedzi na pozew wnosił o oddalenie powództwa w całości. Na pierwszej rozprawie wskazał, że również jest otwarty na zawarcie porozumienia i w drodze ugody proponował podwyższenie alimentów do kwoty po 650 zł miesięcznie, na kolejnym terminie rozprawy zgodził się na podwyższenia alimentów do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od 1 listopada 2022r. Ostatecznie jednak stronom nie udało się wpracować porozumienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany D. D. oraz matka małoletniej powódki - B. O. nie byli małżeństwem, jednakże w przeszłości pozostawali w nieformalnym związku (...) związku tego urodziła im się córka N. D. (2), na którą w drodze ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Brodnicy przed Sądem dnia 28 czerwca 2018r. ojciec zobowiązał się płacić alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie.

W tamtym czasie sytuacja stron przedstawiała się następująco:

Małoletnia N. D. (2) miała wówczas 5 lat, mieszkała z matką, babcią i wujkiem w domu jednorodzinnym w B.. Wspólnie ponosili oni koszty utrzymania i eksploatacji domu. Matka małoletniej pracowała wówczas jako sprzedawca w sklepie odzieżowym, gdzie zarabiała najniższą krajową tj. 1495 zł miesięcznie, ponadto czasami otrzymywała dodatkową premię. Małoletnia N. była jej jedynym dzieckiem. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej N. jej matka określiła na kwotę 1300 zł miesięcznie. Nie otrzymywała ona na córkę świadczenia wychowawczego 500 plus, natomiast ojciec małoletniej dobrowolnie przekazywał jej wtedy na N. kwotę 400 zł miesięcznie. B. O. wskazywała wtedy, że jeśli ojciec małoletniej będzie w dalszym ciągu płacił na córkę kwotę 400 zł miesięcznie, to będzie to wystarczające, ponieważ wiedziała, że ma on bardzo ciężką sytuację finansową.

Pozwany D. D. w tamtym czasie pracował na 1/3 etatu jako logistyk-spedytor i zarabiał 800 zł miesięcznie. Małoletnia N. była wtedy jego jedynym dzieckiem. Zabierał on córkę do siebie na kontakty.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki – B. O. k.156v-157, zeznania pozwanego D. D. k.157-157v; dowód z dokumentu na k. 12 akt przedmiotowej sprawy; ponadto dowód z akt sprawy III RC 20/18 Sądu Rejonowego w Brodnicy (k. 2-5,15, 20, 32-33).

Dotychczasowa wysokość alimentów na rzecz małoletniej N. D. (1) ustalona została w drodze ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Brodnicy dnia 28 czerwca 2018r. w sprawie o sygn. akt III RC 20/18.

Aktualnie sytuacja stron przedstawia się jak poniżej.

Małoletnia powódka zamieszkuje wraz z matką B. O., która ma lat 33, zawód - sprzedawca. Małoletnia N. D. (2) ma obecnie 9 lat. Matka w dalszym ciągu samotnie ją wychowuje. Składając pozew matka małoletniej wykazywała, że średni miesięczny koszt utrzymania córki wynosił ponad 1000 zł, a w toku postępowania w sprawie wzrósł do kwoty ok. 2 tys zł miesięcznie. Matka małoletniej powódki w dalszym ciągu pracuje zawodowo i zarabia najniższą krajową - 2363 zł miesięcznie. Córka jest zdrowa, prawidłowo się rozwija, jedynie od urodzenia jeździ na kontrole do kardiologa raz na 3 lata. Małoletnia N. dorasta, chodzi na dodatkowe zajęcia w tym z j. angielskiego - koszt 120 zł miesięcznie jak również na zajęcia „poldens”, na które zaczęła chodzić w roku 2022r. Pozwany płaci 400 zł tytułem alimentów na córkę, ponadto – jak podała na rozprawie 3.11.2022r. matka małoletniej - wpłacił ostatnio jednorazowo 150 zł i 250

zł. Pozwany ma okresowo kontakty z córką. Robi też okolicznościowe prezenty dla niej na urodziny czy święta. B. O. ma na utrzymaniu tylko tę jedną córkę, mieszka wspólnie ze swoją mamą, która jest emerytką. Wspólnie ponoszą one koszty utrzymania. B. O. „spłaca” córkę telefon i laptop - spłatę z tego tytułu ma ona do stycznia 2023r. po 200 zł za każde z tych urządzeń. Ponadto „spłaca” auto, które zakupiła – podała, że jeszcze przez 5 lat będzie spłacać to auto po 500 zł miesięcznie. Oprócz tego spłaca ona raty pożyczki, którą zaciągnęła na węgiel - to były dwie pożyczki na opał z banku po 130 zł i 100 zł. Oprócz tego z karty kredytowej 3000 zł wykorzystywała na wyjazd na wakacje z córką i bieżące koszty utrzymania dziecka i spłaca debet. Podsumowując matka małoletniej powódki określiła, że na spłatę wszystkich kredytów przeznacza 1200-1300 zł miesięcznie.

Pozwany D. D. ma lat 38, zawód: malarz pokojowy. Małoletnia córka N. to w dalszym ciągu jego jedyne dziecko. Nie jest on żonaty, natomiast mieszka z partnerką i jej dzieckiem. Wcześniej pozwany pracował w firmie budowlanej (...) sp.z o.o. na stanowisku pracownika budowlanego, gdzie zarabiał 3000 zł brutto, jednakże od ponad roku były problemy z płatnościami i pracą - twierdzi, że był oszukiwany. Pozwany wskazał, że wcześniej - w styczniu 2019r. uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał zerwania bicepsa ramienia lewego przy przyczepie dystelnym. W styczniu 2019r. przeszedł operację i przebywał na zwolnieniu lekarskim do maja 2019r. Od tego czasu nie może podejmować się wykonywania ciężkich prac, przez co znacznemu zawężeniu uległy jego możliwości zarobkowe i majątkowe. W dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe w sytuacjach, gdy dźwignie jakiś cięższy przedmiot. Od lutego 2022r. pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą. - usługi transportowe na trasach krajowych. Początki tej działalności są trudne, uzyskiwany początkowo dochód to ok. 2 tyś. zł na czysto po odliczeniu wydatków i kosztów. Nie ma on żadnych oszczędności. Ma jeden samochód do tego transportu - F. (...) i ma do zapłaty ubezpieczenie na przewóz i na rok wynosi to ok. 800 zł. Pozwany mieszka w wynajętym mieszkaniu z partnerką i koszty ponoszą oni po połowie. Od 1 listopada 2022r. zwiększyła się opłata za to mieszkanie o 100 zł, łącznie wynosi ok. 1500 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że łącznie koszty mieszkania i jego utrzymania wynoszą 2.500 zł miesięcznie, pozwany wspólnie to pokrywa z partnerką, dużo pomaga też jemu siostra i od czasu do czasu rodzicie. Poza alimentami na córkę dodatkowo kupuje on - wspólnie z siostrą M. D. składa się na ubrania, na buty, na inne rzeczy dla córki kupowane okazjonalnie. Pozwany określił, że średnio 200 zł dodatkowo stara się przeznaczyć na córkę. Ponadto zabiera on córkę średnio co 2 tygodnie do siebie, kupuje wyżywienie, wychodzi z córką na różne atrakcje typu: kulki, Aquapark, nad jezioro. Po ostatniej rozprawie przekazał matce małoletniej na córkę dodatkowe kwoty poza dotychczasowymi alimentami: raz 150 zł i raz 250 zł. Pozwany ostatecznie zgodził się na alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie na rzecz córki od 1 listopada 2022r. podając, że to jest początek działalności, którą prowadzi i ma nadzieję, że będzie w miarę lepiej. Ponadto deklarował, że po wcześniejszym uzgodnieniu z mamą N. będzie się starał partycypować w kosztach np. zakupu odzieży czy butów, czy w Komunii św. na tyle, na ile będzie mógł.

Dowód: zeznania matki małoletniej powódki – B. O. k.156v-157, zeznania pozwanego D. D. k.157-157v, zeznania świadków: M. D. k. 147v-148v; D. S. k. 149-150., dowód z dokumentów na k. 3-12, 17-18, 24-67, 82-84, 87-90, 92-94, 101-118 akt przedmiotowej sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron oraz zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: D. S. i M. D. w zakresie, w jakim znajdują one odzwierciedlenie w dokonanych powyżej ustaleniach faktycznych, bowiem w tym zakresie są one przekonujące i nie pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się głównie do kwestii zasadności żądania zgłoszonego w pozwie, natomiast rozstrzygnięcie tej kwestii jest obowiązkiem Sądu. Co do dowodów z dokumentów wskazanych wyżej - strony ich nie kwestionowały, Sąd nie dopatrywał się okoliczności mogących budzić wątpliwości co do ich prawdziwości.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 kro stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl

paragrafu 2 tego artykułu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Natomiast zgodnie z przepisem art. 138 krowo w razie zmiany stosunków można żądać zmiany umowy bądź orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd uznał, że zawarte w pozwie żądanie podwyższenia alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej powódki jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie to jest do kwoty 700 zł miesięcznie. Od czasu ustalenia dotychczasowej wysokości alimentów na rzecz małoletniej powódki minęły ponad 4 lata. Niewątpliwie od tego czasu wzrosły koszty utrzymania dziewczynki, która ma skończone obecnie 9 lat i chodzi już do szkoły podstawowej. Rozwijają się też u niej różne zainteresowania i dlatego matka ponosi też koszty związane z uczestnictwem w dodatkowych zajęciach czy w nauce języka angielskiego. Ogólnie nastąpił w ostatnim czasie bardzo duży wzrost cen towarów i usług, co też wpływa na wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki.

Mając powyższe na uwadze - Sąd uznał, że renta alimentacyjna należna od pozwanego D. D. na rzecz małoletniej powódki winna być podwyższona o 300 zł tj. do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 sierpnia 2022r. W ocenie Sądu podwyższenie alimentów do tej kwoty mieścić się będzie również w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. W ocenie Sądu pozwany aktualnie uzyskuje wyższe dochody z tytułu działalności, jaką rozpoczął w lutym 2022r., a przynajmniej ma on większe możliwości uzyskiwania takich dochodów. Trzeba mieć też na uwadze, że początki w tej działalności też nie były łatwe, tym bardziej, że pozwany nie miał żadnych oszczędności. Na rozprawie w sierpniu 2022r. pozwany - pomimo wcześniejszego stanowiska, w którym wnosił o oddalenie powództwa w całości - przedstawił już propozycję ugodowego podwyższenia należnych od niego alimentów na rzecz małoletniej córki i od tego czasu powinien już albo zacząć płacić nawet te proponowane wyższe alimenty bądź liczyć się z tym, że owe wyższe alimenty za ten okres zostaną ustalone przez Sąd i winien stopniowo gromadzić pieniądze na ten cel. Z kolei za wcześniejszy okres wykazał on, że poza płaconymi alimentami w dotychczasowej wysokości przeznaczał też z pomocą finansową swojej siostry dodatkowe kwoty dla córki kupując okresowo jakieś rzeczy dla małoletniej.

W ocenie Sądu - kwota do której zostały podwyższone alimenty od pozwanego na rzecz małoletniej powódki - służyć będzie zaspokojeniu jej podstawowych potrzeb przy uwzględnieniu też tej okoliczności, że część tych potrzeb zaspokajana jest również ze świadczenia wychowawczego w kwocie 500 zł miesięcznie, które obecnie otrzymuje jej matka. Ponadto w części kosztów utrzymania małoletniej N. udział finansowy ma i w dalszym ciągu będzie mieć również jej matka, która pracuje zawodowo i otrzymuje określone wynagrodzenie miesięczne. Oczywiście udział finansowy matki małoletniej będzie niższy aniżeli udział finansowy jej ojca w kosztach utrzymania córki, ponieważ matka na co dzień czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie tej małoletniej, natomiast pozwany jedynie okresowo zabiera córkę na kontakty. Jedynie dodatkowo można wskazać, że siostra ojca a ciocia małoletniej N. - M. D. stara się też czynić zakupy dla małoletniej N. w miarę zaobserwowanych potrzeb.

Reasumując - ocena tych wszystkich okoliczności wynikających z przeprowadzonego postępowania dowodowego, na które wskazano wyżej skłoniła Sąd do rozstrzygnięć znajdujących odzwierciedlenie w wyroku. I tak Sąd w punkcie 1) wyroku podwyższył rentę alimentacyjną należną od pozwanego D. D. na rzecz małoletniej powódki N. D. (1) z kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie ustalonej w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Brodnicy dnia 28 czerwca 2018r. w sprawie III RC 20/18 do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki - B. O. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat - poczynając od dnia 1 sierpnia 2022r; przy czym termin płatności wyrównania alimentów za okres od 1 sierpnia 2022r. do 31 października 2022r. ustalono na dzień 15 grudnia 2022r. O przesunięciu tego terminu płatności wyrównania alimentów orzeczono z uwagi na to, że dokonana podwyżka alimentów dotyczy znacznej kwoty miesięcznej (bo o 300 zł). Wobec tego, by nie stawiać pozwanego od razu w sytuacji zaległości, termin płatności wyrównania alimentów za ten okres ustalono na najbliższy termin płatności bieżących alimentów. Z drugiej strony pozwany winien liczyć się z tym, że należne od niego na rzecz małoletniej powódki alimenty mogą być podwyższone i winien stopniowo zabezpieczać środki na ten cel.

W punkcie 2) wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Powyższe dotyczyło żądanej kwoty podwyżki alimentów przewyższającej ustaloną w punkcie 1) wyroku kwotę 700 zł miesięcznie, co nastąpiło ze względów wskazanych szczegółowo wyżej. Ponadto dotyczyło to okresu czasu poprzedzającego datę, od której dokonana została wskazana w pkt. 1) wyroku podwyżka alimentów. Matka małoletniej żądała podwyżki alimentów poczynając od 1 października 2021r, Sąd natomiast uznał, że dokonane podwyższenie alimentów winno nastąpić od dnia 1 sierpnia 2022r., ze względów wskazanych szczegółowo wyżej.

W punkcie 3) wyroku Sąd orzekł o kosztach sądowych odstępując od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, od uiszczenia których małoletnia powódka była zwolniona z mocy ustawy przejmując je na rzecz Skarbu Państwa. O powyższym orzeczono na podstawie art. 113.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych a contrario.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie 4) wyroku - po myśli art. 333 § 1 pkt 1 kpc

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Kierownik sekretariatu

III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich

mgr K. J.

KLAUZULA WYKONALNOŚCI

Dnia 07 listopada 2022r. Sąd Rejonowy w Brodnicy stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w całości/w zakresie pkt. 1) oraz poleca wszystkim organom, urządzą oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne/natychmiast wykonalne.

Tytuł wykonawczy wydano matce małol. powódki B. O. na wniosek/ z urzędu.

Przy wydaniu niniejszego tytułu wykonawczego pobrało opłat kancelaryjnych zł.

Przyznać kwotę zł (złotych) tytułem kosztów o nadanie klauzuli wykonalności.

Powód P. - (...)

Pozwany P. – (...)

Sędzia

Renata Antkowiak